

Posudek vedoucího bakalářské práce

Posluchač Rudolf Eisenhammer podal v akademickém roce 2007/2008 na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy, katedře fundamentální a dogmatické teologie bakalářskou práci *Křestní obřady Syrské ortodoxní církve z Antiochie*. Práce je rozvržena do pěti strukturovaných kapitol + dalších pěti doplňujících přílohových oddílů.

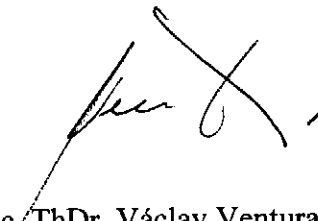
V úvodní kapitole jsme seznámeni s předmětem a účelem práce. Otevírá se téma druhé kapitoly *Křest v západosyrské liturgické tradici*. Dostávají se nám informace o bohoslužebných knihách, o udělovateli křtu, době, matérii, místu křtu, kmotrech, olejích, nechybí ani seznámení s chrámem v západosyrské církevní tradici. Zajímavá kapitola třetí *Dějiny a přítomnost* nás uvádí do historie Aramejců, s historickými daty se snoubí staré legendární tradice, postupně začínáme rozumět *rozdělení aramejského křesťanství* (3.3.1), maronitské, asyrské, chaldejské tradici, Antiošskému patriarchátu. Nechybí ani vhléd do dogmatické problematiky nestorianismu a monofysitismu. K dějinám této oblasti patří dramatické zkušenosti křesťanů pod muslimskými vládami. Trochu zrychleně se posléze ocitáme v Indii a složitostech Tomášových křesťanů. Situaci malankarské (malenkarské?) ortodoxní a katolické církve by chtělo blíže osvětlit – to je také moje otázka k obhajobě. Nejsou pro nezasvěceného čtenáře jasné složité vztahy mezi východo a západosyrským vlivem v Indii a složité unijní tanečky. Prosím dovysvětlit při obhajobě. Závěr třetí kapitoly patří syrské diaspoře a *současnému stavu západosyrského křesťanství* (3.3.4.10 – 11). K historii syrských křesťanů patří tragický fenomén – *genocida* (3.4). Po tomto nutném dějinném exkursu se Rudolf Eisenhammer vrací k tématu křtu. Nejprve stručně porovnává syrský, byzantský a římský křestní ritus a tím si otevírá centrální část práce, jak jsme se dohodli: překládá i s rubrikami liturgické křestní texty (kapitola pátá). Překlad je pořízen z německého oficiálního liturgikonu Syrské ortodoxní církve. Pro bakalářskou práci je to *lege artis*. Jazyk českého překladu je liturgicky citlivě laděný.

V závěrečných doplňujících oddílech jsme mimo jiné seznámeni s některými liturgickými pojmy, nezbytnými pro pochopení textu a množstvím obrazových příloh, které názorně a plasticky uvádějí do plnějšího porozumění západosyrské liturgii.

Práce je pro české prostředí objevná. Jednak mnoho nevíme o Syrské ortodoxní církvi a ještě méně víme o jejích křestních obřadech. Patrné je v práci autorovo osobní zaujetí a zapracování osobních poznatků včetně originálních fotografií.

Co lze práci vytknout? Kromě již zmíněného zrychlení v indickém eklesiálním prostoru, a tudíž nevyjasnění vztahů mezi východo a západosyrským vlivem, je to také absence některých českých autorů, kteří se problematikou východního křesťanství zabývali – Poláček, Pulec, Filipi, nezmiňují zahraniční nespočetné publikace, jde o práci bakalářskou. Možná by také neškodilo uvádět názvy orientálních církví podle určitého mezinárodního úzu daného Světovou radou církví buď v originále či spíše v anglické resp. francouzské podobě. Nebudu mluvit o gramatice (i/y a čárky), občas je vidět autorova únava a její dopady do této oblasti (např. závěrečné řádky na s. 21).

Práci oceňuji pro její přínosnost, originální a zaujatý přístup a doporučuji k obhajobě.

Doc./ThDr. Václav Ventura, ThD.